

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Γρηγορίου του Παλαμά)

Μαρκ. 2, 7-12

08/03/2026

Τέσσερις άνθρωποι πλησιάζουν στο σπίτι που κήρυττε ο Χριστός στην Καπερναούμ. Μαζί τους, πάνω σε ένα κρεβάτι, φέρνουν έναν άνθρωπο παράλυτο. Πλησιάζουν με αποφασιστικότητα και χωρίς κανένα δισταγμό τον Χριστό για να τον θεραπεύσει. Τόση είναι η αγάπη για τον άνθρωπό τους αλλά και η πίστη που έχουν στη θαυματουργική δύναμη Του.

Όμως να το πρώτο εμπόδιο: το πλήθος του λαού. Ήταν αδύνατο να περάσουν αναμεσά τους. Αποφασίζουν λοιπόν να χαλάσουν την στέγη και να κατεβάσουν με σχοινιά το κρεβάτι με τον παράλυτο μπροστά στα πόδια του Ιησού. Εκείνος, μόλις είδε την πίστη των ανθρώπων, λέει στον παράλυτο *«παιδί μου, οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρεθεί»*. Βλέπετε, αδερφοί μου; Τι είδε ο Χριστός; Την πίστη τους! Τη βαθιά και αγνή τους πίστη. Η πίστη είναι αυτή που μπορεί να κάνει θαύματα. Ο Χριστός είδε στα μάτια εκείνων των ανθρώπων τη φλόγα της επιθυμίας να φθάσουν κοντά Του, παρά τον όχλο. Το ίδιο συμβαίνει και με εμάς. Ανάμεσα σε εμάς και τον Κύριο υπάρχει ένας "όχλος", ο οποίος δεν είναι άλλος από το πλήθος, όχι των συνανθρώπων μας, αλλά των αμαρτιών και των παθών μας, τα οποία μας εμποδίζουν να πλησιάσουμε τον Χριστό. Όμως, οι άνθρωποι αυτοί καθοδηγούμενοι από τη βαθιά τους πίστη, βρήκαν τον τρόπο να επιτύχουν τον στόχο τους. Γι' αυτό και ο Χριστός επαίνεσε την πράξη τους. Επαίνεσε την αγάπη και το ενδιαφέρον που έδειξαν για τον άνθρωπό τους και τους είπε: *«Για χάρη σας, εξ αιτίας σας, που τον φέρατε με τέτοια πίστη, να είναι συγχωρεμένες οι αμαρτίες του, όποιες και αν έκανε»*.

Όπως βλέπουμε δεν θεραπεύει αμέσως τον άρρωστο και την σωματική του ασθένεια. Πρώτα συγχωρεί τις αμαρτίες του. Γιατί η σοβαρότερη αρρώστια του ανθρώπου είναι η αμαρτία. Μια αρρώστια που παραλύει εντελώς τις πνευματικές δυνάμεις του ανθρώπου και τον κάνει εντελώς ανίκανο να βαδίσει τον δρόμο των εντολών του Κυρίου. Αλλά στην αμαρτία, την αποστασία δηλαδή του ανθρώπου και την απομάκρυνσή του από τον Θεό, οφείλονται οι αρρώστιες και ο θάνατος (ασθενεί το σώμα, ασθενεί και η ψυχή όπως ψάλλουμε στην Παράκληση). Πρώτα λοιπόν ο Χριστός θεραπεύει τη ρίζα και μετά προχωρά στα κλαδιά. Πρώτα αποκαθιστά τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό και Δημιουργό του και ύστερα θεραπεύει τις πληγές που άφησε πάνω του η αμαρτία, η άρνηση δηλαδή της αγάπης του Θεού. Για το λόγο αυτό συνεχίζει λέγοντας στο παράλυτο *σήκω παιδί μου, πάρε το κρεβάτι σου, περπάτα και πήγαινε*

σπίτι σου. Και ο παραλυτικός σηκώθηκε αμέσως και βγήκε μπροστά στα μάτια όλων, που έκπληκτοι δόξαζαν τον Θεό.

Πως θα πάμε στον Χριστό για να του πούμε «κάνε με καλά»;

Την απάντηση, την έχει δώσει ο Χριστός και είναι νόμος της Εκκλησίας. Με συντριβή καρδιάς και επίγνωση των αμαριών μας πηγαίνουμε στον πνευματικό για να εξομολογηθούμε. Και αυτό είναι το πιο μεγάλο δώρο που κάνει ο Θεός στον άνθρωπο. Δίνει τη δυνατότητα της συγχώρεσης των αμαριών μας, μέσω της εξομολόγησης. Όποια αμαρτία και αν έχουμε κάνει μας συγχωρεί. Γι' αυτό άλλωστε έγινε άνθρωπος και σταυρώθηκε για να μας σώσει. Όπως ο σπλαχνικός Πατέρας στην παραβολή του ασώτου περίμενε με ανοιχτές αγκάλες τον μικρότερο γιο έτσι και εμάς μας περιμένει ο Κύριος να μας ντύσει με την πρώτη στολή και να μας αποκαταστήσει στο καθ' ομοίωσιν.

Αγαπητοί μου αδελφοί, ας μην απογοητευόμαστε από τις δυσκολίες και τις αντίξοες συνθήκες που συναντούμε στην πορεία μας προς την εν Χριστώ ζωή. Όπως ο παραλυτικός υποβασταζόμενος από τέσσερις φίλους οδηγήθηκε μπροστά στον Κύριο, πετυχαίνοντας την άφεση των αμαριών του και την θεραπεία της ψυχής του, έτσι κι εμείς σήμερα ας κάνουμε φίλους και συνοδοιπόρους μας τέσσερις αρχές. Πρώτα την αυτογνωσία, έπειτα την υπόσχεση να μην ξαναπέσουμε στα ίδια αμαρτήματα, τρίτον την εξαγόρευση των αμαριών μας, και τέταρτον την προσευχή, με την οποία θα ανοίξει ο άνθρωπος οδόν επικοινωνίας με τον Θεό. Μόνο τότε θα είναι αποτελεσματικός ο αγώνας μας, ειδικά τούτη την περίοδο, όταν ασχοληθούμε εντατικά και με τον έσω άνθρωπο, με τα πάθη μας που δεν είναι ευδιάκριτα, κι όμως συχνά ταλαιπωρούν την ψυχή μας και παραλύουν τις πνευματικές μας δυνάμεις. Ας μη ξεχνάμε επομένως στις προσευχές μας να εκζητούμε με πίστη το έλεος του Θεού, και να είμαστε βέβαιοι ότι θα φροντίσει και για κάθε άλλο βιοτικό θέμα που μας απασχολεί, όπως άλλωστε ο ίδιος ο Χριστός έχει πει.

π. Βασίλειος Καπρινώτης

εφημέριος ενορίας Αγίων Αναργύρων Αμφιθέας